מאימתי פרק ראשון ברכות

ז.

ונענע לי בראשו. כמודה בברכתי ועונה אמן: **דעה בכמהו לא הוה ידע.** במסכת ע"ז מפרש לה בפ"ק(ב): **מפי קרא.** דלפי הוי כרגע דכתיב כי רגע באפו מיים ברגעו: **כחלא שני קמייפא.** כאמר מרגעי תלת שנות דאמונות: **שוייקי.** מיי"ש בלע"ז: **לנדיק לא טוב.** לענוש את הבריות: **מרדוס אחא.** לשון רדוי והכנעה שאדם שם על לבו מאליו: **ורדפה את מאהביה וגו'.** וכשתראה שאין עוזר תשים על לבה לאמר לאשה מה לאישי הראשון: **תחת גערה במכין.** תחת גערה מכין עוזה מהכות כסיל מאה. תחת גערה באדם מכין עוזה מהכות כסיל מאה. תחת הטעם למעלה תחת התי"ו ולא כמו אל מיכל ואל **קחת** (דברים ו) שטעמו בתי"ת אלא למעלה תחת התי"ו דאשון לומר שהוא שם דבר שאי אפשר לפומרו לשון תפעל לומר מכניע את האדם אלא מכנע היא בעצמה ולכך שינה את נקודתה לומר שהוא שם דבר: **ג' דברים בקש משה ונתן לו.** שהרי לסוף שאלתו כתיב(ג) גם את הדבר הזה אשר דברת תעשה: **לפודיעו דרכיו.** מנהג מדת משפטיו כגון מפני מה לזיק וטוב לו רשע ורע לו לזיק ורע לו רשע וטוב לו: **אם אשר אחון.** אם אשר יכמרו רחמי עליו לשעה ואע"פ שאינו כדאי: **כשרציתי.** בסנה: **לא רציתי.** שנא"(ד) ויסתר משה פניו: **ופליגא.** דר' יהושע בן קרחה שמעניהו על כך מדרבי שמואל שאמר קבל שכר על זה: **לקלסתר פנים.** כי קרן עור פניו(ה): **ומאונים ה' יביט.** זה מראה אחוריו כך שנוי' בספרי (פ' בהעלותך): **קשר של תפילין.** מאחוריו הוא ואחרי' לעילא(ו) דהקב"ה מניח תפילין: אדני

שאלמלי בעסתי לא נשתייר וכו'. ותם תאמר מה היה יכול לומר בשעת רגע. יש לומר א כלם. אי נמי מאחר שהיה מתחיל קלגלמו בחותה שעה היה מזיק אפילו לאחר כן: **ההוא** צדוקי[2] דהוה בשבבותיה דרב"ל כו' **לאו אורח ארעא.** אף על גב דהלדוקים[2] וכו' מורידין ולא מעלין(ד) היינו בידי אדם אבל בידי שמים לאו אורח ארעא[7] להעניסם ולהטריחם ולהוריגם בידי שמים שלא כדרך בני אדם. ואי גרסינן הכא עובד כוכבים ניחא דקאמר התם העובד כוכבים ורועי בהמה דקה לא מעלין ולא מורידין(ד): לא

א"ר יוחנן משום ר' יוסי (ו) מנין שהקב"ה מתפלל שנאמר [1]והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי תפלתם לא נאמר אלא תפלתי מכאן שהקב"ה מתפלל. מאי מצלי אמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב יה"ר מלפני שיכבשו רחמי את כעסי ויגולו רחמי על מדותי ואתנהג עם בני במדת רחמים ואכנס להם [6]לפנים משורת הדין. תניא א"ר ישמעאל בן אלישע פעם אחת נכנסתי להקטיר קטורת לפני ולפנים וראיתי אכתריאל יה ה' צבאות שהוא יושב על כסא רם ונשא ואמר לי ישמעאל בני ברכני אמרתי לו יה"ר מלפניך שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עם בניך במדת הרחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין ונענע לי בראשו (ה) וקמ"ל [3]שלא תהא ברכת הדיוט קלה בעיניך: וא"ר יוחנן משום ר' יוסי מנין [4]שאין מרצין לו לאדם בשעת כעסו דכתיב [2]פני ילכו והנחותי לך אמר לו הקב"ה למשה המתן לי עד שיעברו פנים של זעם ואניח לך ומי איכא רתחא קמיה דקודשא בריך הוא אין [3]דתניא [3]ואל זועם בכל יום וכמה זעמו רגע וכמה רגע אחד [7]מחמשת רבוא ושמונת אלפים ושמנה מאות ושמנים ושמנה בשעה וזו היא רגע [8]ואין כל בריה יכולה לכוין אותה שעה חוץ מבלעם הרשע דכתיב ביה [4]ויודע דעת עליון [9]השתא דעת בהמתו לא הוה ידע דעת עליון הוה ידע אלא מלמד שהיה יודע לכוין אותה שעה שהקב"ה כועס בה והיינו דאמר להו נביא לישראל [4]עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב וגו' מאי למען דעת צדקות ה' א"ר אלעזר אמר להם הקב"ה לישראל דעו כמה צדקות עשיתי עמכם שלא כעסתי בימי בלעם הרשע שאלמלי כעסתי לא נשתייר משונאיהם של ישראל שריד ופליט והיינו דקא"ל בלעם לבלק [5]מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה' מלמד שכל אותן הימים לא זעם. וכמה זעמו רגע וכמה רגע א"ר אבין ואיתימא רבי אבינא רגע כמימריה. ומנא לן דרגע רתח שנא' [6]כי רגע באפו חיים ברצונו ואב"א מהכא [7]חבי כמעט רגע עד יעבור זעם ואימת רתח אמר אביי בהנך תלת שעי קמייתא כי חיורא כרבלתא דתרנגולא וקאי אחד כרעא כל שעתא ושעתא נמי קאי הכי כל שעתא אית ביה שורייקי סומקי בההיא שעתא לית ביה שורייקי סומקי. ההוא צדוקי דהוה בשבבותיה דר' יהושע בן לוי הוה קא מצערא ליה טובא בקראי יומא חד שקל תרנגולא ואוקמיה בין כרעי' דערסא ועיין ביה סברי כי מטא ההיא שעתא אלטייה כי מטא ההיא שעתא ניים אמר ש"מ לאו אורח ארעא למעבד הכי [8]ורחמיו על כל מעשיו כתיב וכתיב [9]גם ענוש לצדיק לא טוב תנא משמיה דר' מאיר בשעה שהחמה זורחת וכל מלכי מזרח ומערב מניחים כתריהם בראשיהם ומשתחוים לחמה מיד כועס הקב"ה: וא"ר יוחנן משום רבי יוסי טובה מרדות אחת בלבו של אדם יותר מכמה מלקיות שנא' [10]ורדפה את מאהביה וגו' ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה וריש לקיש אמר יותר ממאה מלקיות שנאמר [11]תחת גערה במבין מהכות בסיל מאה: וא"ר יוחנן משום ר' יוסי שלשה דברים בקש משה מלפני הקב"ה ונתן לו בקש שתשרה שכינה על ישראל ונתן לו שנאמר [12]הלוא בלכתך עמנו [7]בקש שלא תשרה שכינה על עובדי כוכבים ונתן לו שנאמר [13]ונפלינו אני ועמך בקש להודיעו דרכיו של הקב"ה ונתן לו שנא' [14]הודיעני נא את דרכיך אמר לפניו רבש"ע מפני מה יש צדיק וטוב לו ויש צדיק ורע לו יש רשע וטוב לו ויש רשע ורע לו אמר לו משה צדיק וטוב לו צדיק בן צדיק צדיק ורע לו צדיק בן רשע רשע וטוב לו רשע בן צדיק רשע ורע לו רשע בן רשע: אמר מר צדיק וטוב לו צדיק בן צדיק צדיק ורע לו צדיק בן רשע איני והא כתיב [15]פקד עון אבות על בנים וכתיב (16)ובנים לא יומתו על אבות ורמינן [9]קראי אהדדי ומשנינן לא קשיא הא כשאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם הא כשאין אוחזין מעשה אבותיהם בידיהם אלא הכי קא"ל הקב"ה למשה כשרציתי לא רצית עכשיו שאתה רוצה איני רוצה ופליגא דר' שמואל בר נחמני א"ר יונתן דא"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן בשכר שלש זכה לשלש בשכר גמור רשע וטוב לו רשע שאינו גמור רשע ורע לו רשע גמור ופליגא דר' מאיר דא"ר מאיר שתים נתנו לו ואחת לא נתנו לו שנא' [17]וחנתי את אשר אחון אע"פ שאינו הגון ורחמתי את אשר ארחם אע"פ שאינו הגון [18]ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחי: שמות ג ו [19]ויאמר אבי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים: שמות ג ו [20]וירא אותה כמוהה שעה היה מזיק אפילו לאחר כן: **ההוא** צדוקי[2] דהוה בשבבותיה דרב"ל כו' **לאו אורח ארעא.** אף על גב דהלדוקים[2] וכו' מורידין ולא מעלין(ד) היינו בידי אדם אבל בידי שמים לאו אורח ארעא[7] להעניסם ולהטריחם ולהוריגם בידי שמים שלא כדרך בני אדם. ואי גרסינן הכא עובד כוכבים ניחא דקאמר התם העובד כוכבים ורועי בהמה דקה לא מעלין ולא מורידין(ד): לא

[21]ויסתר משה פניו זכה לקלסתר פנים בשכר כי ירא זכה [20]לוייראו מגשת אליו בשכר מהביט זכה [21]לותמונת ה' יביט: [22]והסירתי את כפי וראית את אחרי [9]אמר רב חנא בר ביזנא א"ר שמעון חסידא מלמד שהראה הקב"ה למשה קשר של תפילין: וא"ר יוחנן משום ר' יוסי [2]כל דבור ודבור שיצא מפי הקב"ה לטובה אפי' על תנאי לא חזר בו מנא לן ממשה רבינו שנא' [23]הרף ממני ואשמידם וגו' ואעשה אותך לגוי עצום אע"ג דבעא משה רחמי עלה דמלתא ובטלה אפ"ה אוקמה בזרעיה שנא' [24]בני משה גרשום ואליעזר ויהיו בני אליעזר רחביה הראש וגו' ובני רחביה רבו למעלה וגו' ותני רב יוסף למעלה מששים רבוא אתיא רביה רביה כתיב הכא רבו למעלה וכתיב התם [25]ובני ישראל פרו וישרצו וירבו: א"ר

אשר ארחם: שמות ג יט 18. ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחי: שמות ג ג 19. ויאמר אבי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים: שמות ג ו 20. וירא אותה כמוהה שעה היה מזיק אפילו לאחר כן: שמות ג ו 21. פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות ותמונת ה' יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: במדבר יב ח 22. והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו: שמות לג כג 23. הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו: דברים ט יד 24. בני משה גרשם ואליעזר: ויהיו בני אליעזר רחביה הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: דברי הימים א כג טו-יז 25. ובני ישראל פרו וישרצו וירבו וצעמו במאד מאד והמלא הארץ אתם: שמות א ז

מסורת הש"ס

(א) נקמן מה: מכות נ: בבא קמא נט: ב"מ כד: (:). (ב) מעלה דף מו. (ג) פ"ז ה. כל המגן. (ד) יש נוסחים שמנה רבות ויותר נסן למחוק הרבות כלל ולגרום שמות אלפים שמוכר מאות ופ"מ שמסון נגד פסוקי תורה. (ה) פ"ב שם. (ו) סנהדרין קה:. (ז) (כ"ב מו:). (ח) (פי' תוס' מכות כט. סד"ב אלו ופ"ז לו: ד"ה דמתי'), (ט) סנהדרין ס:. (י) מגמות דף לה:. (כ) (דף ד:). (ל) (שמות לג). (מ) (שמות לג). (נ) (שמות לד). (ס) (דף ו.). (ע) (פ"ז ב:). (פ) (ופ"ע מגמות פ"ז ד: ד"ה ס"מ לאו מר').

הגהות הב"ח

(ה) נב: משום ר' יוסי בן דמרא מנין שהקב"ה: (ו) שם ולאמר וקמ"ל נ"ב פ"ם מאי קמ"ל:

מוסף תוספות

א בתוס' ר"ש כתב. וי"ל שהיה יכול לומר כלם. ב בתוס' ר"ש כתוב. ההוא מינאה (וכמגיה כתב דב"ה בכתבי היד). ג בתוס' ר"ש כתב. ואע"ג דאמרינן המינין והמסורות. ד בתוס' ר"ש כתב לאו אורח ארעא להטריח שמים להורגו שלא כדרך בנ"א.

לעזי רש"י

טר"ש. נקודות.

מוסף רש"י

כי רגע באפו. שלמת דרגע הוי אפו (ע"ז ד:). בחלת שעי קמייתא. בשעת מרגן (עמ). שורייקי. עקר"ש לשון (ע"ז) כמו חוטין חוטין, ולשון ישמעאל קוריין לחוט סורי"ק (עמ). לאו אורח ארעא. לכרן שעת זעמו (עמ). ונפלינו אני ועמך. ונכלנו נלסמך עמנו מכל הלומות (נ"ב מו:). כשאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם. תפרעון מהן עונותיהן ופן מנוחיהם (סנהדרין כז:). קשר של תפילין. מאחורי כתוקף. והקב"ה מניח תפילין דמאמר לעיל (ו.) דמשום תפילין של רקם ילחו הכפרים כדמתיב וראיתו מתן (מגמות לה:).

רבינו חננאל

א"ר יוחנן משום ר' יוסי מנין שהקב"ה מתפלל שנאמר ושימחתים בבית תפילתי תפלתם לא נאמר אלא תפילתי. גם זה פירושו כענין שפירשנו למעלה כשנראה לו למשה רבינו ע"ה מתוך הכבוד כענין שאמר הודיעני נא את דרכיך. ואמרו רבותינו ז"ל בקבלה שבידם שזה שנא' לו וקראתי בשם ה' לפניך. נראה לו למשה רבע"ה מתוך כבודו של הקב"ה כדמות שליח ציבור מעוטף שיורד לפני התיבה, שנאמר ויעבור ה' על פניו ויקרא אותו הכבוד יי' יי' אל רחום וחנון וכו' נוצר חסד לאלפים וכו'. מיד ויסהר משה ויקוד ארצה וישתחו וקרא ה' ה'. אותה שעה למד סדר התפלה כאשר הראהו מן השמים, זו תפלה התענית שהראהו לוא למשה רבינו מן השמים כדיא שהתפלל בה השדוי ברזוקן. ועוד אותה שעה שמע תפלה אחרת קול מלפני הכבוד אומר, יהי רצון מלפני שיכבשו רחמי את כעסי ויתגוללו על מדותי ואתנהג עם בני כמדת רחמים ואכנס להם לפנים משורת הדין. והבין משה רבינו שכך ראוי לבקש מלפני השכינה. וכך היו הדברים בידם למשה מפני. אלא תראה כיון שראה ר' ישמעאל בר"ג בבית קד"ק כבוד אכתריאל יה ה' צבאות יושב על כסא רם ונשא בראיית הלב בבית קדשי הקדשים כאשר ראה ישעיה ומיכיהו. ושמע קול מלפני הכבוד, ישמעאל בני ברכני. פי' ברכה זו היא שבח והלל, כדכתיב ברכו ה' מלאכיו, ובכם שאנו אומרים תמיד ברוך ברוך ה' ממקומו. וכיון שנתן ברכת השבח לפני הכבוד, התפלל אותה תפלה שהיתה בידם קבלה הלכה למשה מסיני ששמע אותה כאשר אמרנו, ופתח ואמר יהי רצון מלפניך שיכבשו רחמיך ויעלו רחמיך על מדותיך וכו'. ויש אומרים אכתריאל מלאך הוא. ואנו לא קבלנו אלא הכבוד הוא. ואנו מוסיפים פירוש דברים שפרשנו, כי בכל התלמוד אין אומרים מנין אלא (כ)שהקדימו אותו הדבר ודברו בו, ואומרים ראיה לדברים הללו מנין. לפיכך אמרנו זה שאמרו בכאן מנין שהקב"ה מניח תפילין. ופירשו מדכתיב נשבע ה' בימינו בזרוע עוז. מניח תפילין אהתם קאי כענין שנאמר וראית את אחורי. מלמד שהראהו הקב"ה למשה כבוד ועליו תפילין ללמד למשה קשר של תפילין ושי"ן של תפילין. ופירשו מדכתיב נשבע ה' בימינו בזרוע עוז. שמע מינה כי עוז האמור כאן הוא רמז על תפילין. ומצינו בכמה מקומות כתיב זרוע ה'. וכן זה שאמרנו מנין שהקב"ה מתפלל אהתם קאי. בר"ה פ"ק במה דכתיב וקראתי בשם ה' לפניך ויעבור ה' על פניו ויקרא אמר ר' יוחנן אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, מלמד שכבוד של הקב"ה נתעטף כשליח צבור והראהו למשה סדר התפילה, ואמר לו כל זמן שתיטיאים ישראל יעשו לפני [סדר] הזה ואני מרחם להם, ויקרא ה' אני הוא קודם שיחטא וכו' ואמרו רמז לזה מן התורה מנין, ופירש ר' יוחנן בעצמו משום ר' יוסי רבו רמז מאי מדכתיב ושתתים בבית תפלתי. וכענין הזה פי' דברי רבותינו ז"ל. צדיק וטוב לו צדיק וגמור וכו'. הא דאוקימנא שהודיעו דרכיו צדיק וטוב לו צדיק ורע לו צדיק שאינו גמור. וקיימא לן בר מהני תלת בני חיי ומזוני, דגרסינן בסוף משקין אמר רבא בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא אלא במזלא תליא מילתא, דהא רבה ורב חסדא חיה ב"ב שנין, בי רבה שתין חבלי בי רב חסדא שתין הלולי, בי רבה נהמא דשערי לאינשי, בי רב חסדא נהמא דסתירא לכלבי. ור' מאיר פליג בה דאמר שתים נתנו לו ואחת לא נתנו לו, אלא ותנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם אף על פי שאינו הגון. וכותיה שמעתא סלקא, דכתיב מדע דרך רשעים צלחה מכלל דלא ידעי. והסיתיה את כפי וכו'. והענין שאמרו מלמד שהראהו הקב"ה למשה קשר של תפלין, וכל זה כמראית העין כדמיון ש"ץ העובר לפני התיבה כדי ללמוד למשה רבינו. ואיתיה שאמרו באגדתא על אלה קבא כדבר ה' שמים נעשו וגו', מלמד שכל דבור ודבור שיוצא מלפני הקב"ה נברא בו מלאך, וכן כאן כשהיה הדבור עם משה רבינו בפסוק (נ"א: בפרשה) ויעבור, נברא מדברו של הקב"ה מלאך מעוטף כשליח צבור כדי ללמד למשה במראית העין סדר סליחה.

עין משפט נר מצוה

כב א מיי' פ"ה מהלכות דעות הלכה ז:
כח ב מיי' פ"י מה' יסודי התורה הלכה ד:

רב ניסים גאון

מוכה מרדות אחת בלבו של אדם יותר מק' מלקיות שנא' (משלי יז) תחת גערה במבין. מכלל שהמבין הוא הלב וכי הגערה מהניא ביה ספי מפה דמהניא המלקות לגוף ובפרק הרואה (דף סא) אמרי' תנו רבנן לב מבין כליות יועצות: והא כתי' פוקד עון אבות על בנים וכתיב לא יומתו אבות על בנים ורמינן קראי אהדדי ומשנינן כאן שאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם וכאן שאין אוחזין מעשה אבותיהם בידיהם עיקר דהא רמיא ורהא פינוייה במס' סנהדרין (דף כז) בפרק דיני ממונות בגמרא זה בורר לו אחד:

תורה אור השלם

1. וְהֲבִיאֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:
ישעיהו נו ז
2. וַיֹּאמֶר פָּנַי יֵלֵכוּ וְהֲנִחֹתִי לָךְ: שמות לג יד
3. אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זַעַם בְּכָל יוֹם: תהלים ז יב
4. נֹאם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי אֵל וְיֹדֵעַ דַּעַת עֶלְיוֹן מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה נֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם:
במדבר כד טז
5. עַמִּי זְכֹר נָא מַה יָּעַץ בָּלָק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמַה עָנָה אֹתוֹ בִּלְעָם בֶּן בְּעוֹר מִן הַשִּׁטִּים עַד הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צִדְקֹת יְיָ: מיכה ו ה
6. מָה אֶקֹּב לֹא קָבָה אֵל וּמָה אֶזְעֹם לֹא זָעַם יְיָ: במדבר כג ח
7. כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה: תהלים ל ו
8. לֵךְ עַמִּי בֹּא בַחֲדָרֶיךָ וּסְגֹר דְּלָתְךָ בַּעֲדֶךָ חֲבִי כִּמְעַט רֶגַע עַד יַעֲבֹר זָעַם: ישעיהו כו כ
9. טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: תהלים קמה ט
10. גַּם עָשׁוּת לַצַּדִּיק לֹא טוֹב לְהַכּוֹת נְדִיבִים עַל יֹשֶׁר: משלי יז כו
11. וְרָדְפָה אֶת מְאַהֲבֶיהָ וְלֹא תַשִּׂיג אֶתְהֶן וּבִקְשָׁתֶם וְלֹא תִמְצָא וְאָמְרָה אֵלְכָה וְאָשׁוּבָה אֶל אִישִׁי הָרִאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי אָז מֵעַתָּה: הושע ב ט
12. תַּחַת גְּעָרָה בַּמֵּבִין מֵהַכּוֹת כְּסִיל מֵאָה: משלי יז י
13. וְגַם הִנֵּה יָדַעְ אֵפוֹא כִּי מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמֶּךָ הֲלוֹא בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלֵינוּ אֲנִי וְעַמֶּךָ מִכֹּל הָעָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: שמות לג טז
14. וְעַתָּה אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִעֵנִי נָא אֶת דַּרְכֶּךָ וְאֵדָעְךָ לְמַעַן אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה: שמות לג יג
15. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים וְעַל בְּנֵי בָנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים: שמות לד ז
16. לֹא יוּמְתוּ אָבוֹת עַל בָּנִים וּבָנִים לֹא יוּמְתוּ עַל אָבוֹת אִישׁ בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ: דברים כד טז
17. וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם: שמות לג יט
18. וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לְרְאֹת אֶת פָּנָי כִּי לֹא יִרְאַנִי הָאָדָם וָחָי: שמות לג כ
19. וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרֵא מֵהַבִּיט אֶל הָאֱלֹהִים: שמות ג ו
20. וַיִּרְא אֹתָהּ כְּמוֹהָהּ שָׁעָה הָיָה מַזִּיק אֲפִילוּ לְאַחַר כֵּן: **ההוא** צדוקי[2] דהוה בשבבותיה דרב"ל כו' **לאו אורח ארעא.** אף על גב דהלדוקים[2] וכו' מורידין ולא מעלין(ד) היינו בידי אדם אבל בידי שמים לאו אורח ארעא[7] להעניסם ולהטריחם ולהוריגם בידי שמים שלא כדרך בני אדם. ואי גרסינן הכא עובד כוכבים ניחא דקאמר התם העובד כוכבים ורועי בהמה דקה לא מעלין ולא מורידין(ד): לא
21. וַיִּסְתְּרוּ אֶת כַּפָּי וְרָאִיתָ אֶת אֲחֹרָי וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ: שמות לג כג
22. הֶרֶף מִמֶּנִּי וְאַשְׁמִידֵם וְאֶמְחֶה אֶת שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי עָצוּם וָרָב מִמֶּנּוּ: דברים ט יד
23. גֵּרְשֹׁם וְאֱלִיעֶזֶר: וַיִּהְיוּ בְנֵי אֱלִיעֶזֶר רְחַבְיָה הָרֹאשׁ וְלֹא הָיָה לְאֱלִיעֶזֶר בָּנִים אֲחֵרִים וּבְנֵי רְחַבְיָה רָבוּ לְמֵעְלָה: דברי הימים א כג טו-יז
24. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם: שמות א ז

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com